

Nowe Nabytki Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi - Stefan Wegner

kategoria:

**Kalendarz - filtry na skróty
on-line**

Czas wolny - kalendarz

Zwiedzanie wystaw

zbiory specjalne / nigdy nie prezentowane

Muzea

Wystawy i pokazy

autor: Martyna Nowosiad / MGS

Miejska Galeria Sztuki w Łodzi (Galeria Willa/ Galeria Chimera,
90-607 Łódź, ul. Wólczańska 31)

09.10.2020

godz. 11:00 - 18:00

Miejska Galeria Sztuki w Łodzi w 2020 roku wzbogaciła swoje zbiory o trzy prace malarskie Stefana Wegnera. Było to możliwe dzięki – przyznanemu po raz czwarty z rzędu – grantowi z programu „Narodowa kolekcja sztuki współczesnej Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego 2020” oraz dotacji celowej Miasta Łodzi.

Stefan Wegner to artysta niezwykle ważny nie tylko dla łódzkiego środowiska artystycznego. Był bliskim współpracownikiem Władysława Strzemińskiego i „rzecznikiem myśli awangardowej”. W swojej sztuce twórczo przeszedł przez lekcję kubizmu, konstruktywizmu, unizmu i surrealizmu. W pozyskanych przez galerię pracach jest widoczna, tak charakterystyczna dla ostatniego okresu jego twórczości, logika konstrukcji, ład, siła, dynamika, linia i współzawodniczący z nią kolor, faktura i ciężar barwy oraz wyważona, elegancka harmonia.

Zakupiony w 2020 roku obraz na płótnie „Kompozycja”, pochodzący z lat 1964-65 to ostatnie dzieło, jakie wykonał Wegner przed śmiercią. Zrealizowany został w technice mieszanej,

utrzymany w błękitno-zielono-brązowej kolorystyce. Poprzez organiczne kształty nasuwa skojarzenia z pejzażem nadmorskim. Po raz pierwszy był eksponowany, podobnie jak dwie pozostałe nowo nabyte prace, w 2018 roku na dużej wystawie prac artysty w Galerii Piekary w Poznaniu. Pozostałe dwie prace, które wzbogaciły w tym roku zbiory Miejskiej Galerii Sztuki w Łodzi, zostały wykonane przez artystę na papierze. Pierwsza z nich – „Kompozycja” przedstawia biomorficzne formy, kojarzące się z postaciami mężczyzny i kobiety. Druga z prac jest zapewne formą szkicu do przedstawiania figury kobiecej.

Stefan Wegner urodził się w 1901 roku w Sosnowcu, zmarł 7 maja 1965 w Łodzi. Studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w latach 1922-1927, gdzie obronił dyplom na Wydziale Malarstwa i Rzeźby. W 1931 roku nawiązał bliski kontakt z Karolem Hillerem, Katarzyną Kobro i Władysławem Strzemińskim, którzy wprowadzili go w kręgi polskiej awangardy. Był członkiem grupy artystycznej Plastycy Nowocześni, powstałej z inicjatywy grupy „a.r.”, współredaktorem czasopisma „Forma” (1933-1938). W latach 30. XX w. pełnił funkcję prezesa Związku Zawodowego Polskich Artystów Plastyków. Po II wojnie światowej współorganizował wraz z Leonem Ormezowskim, Władysławem Strzemińskim i Romanem Modzelewskim Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Łodzi, której był profesorem i rektorem uczelni (lata 1949-50). W 1950 roku, wkrótce po wyrzuceniu z PWSSP Strzemińskiego, został odwołany z uczelni na własną prośbę. Powrócił w 1957 roku i początkowo prowadził wykłady z estetyki.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury, uzyskanych z dopłat ustanowionych w grach objętych monopolem państwa, zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

Więcej o wystawie

- TAGI:
- wystawa